

udpeges af Formanden for Forligsinstitutionen. Ingen af Voldgiftsrettens Medlemmer maa tilhøre nogen Arbejdsgiver- eller Arbejderorganisation.

For saa vidt der inden for Voldgiftsretten ikke foreligger Enstemmighed om Afgørelsen af den foreliggende Sag eller i det mindste 2 Stemmer for en bestemt Afgørelse, bliver Sagen at afgøre af den nedsatte Voldgiftsrets Formand som Opmand.

§ 3. Voldgiftsrettens Kendelse er *endelig* og vil være at *afsige inden den 25. April 1934*. Kendelsen maa ikke give de nye Arbejdsvilkaar længere Varighed end et Aar.

§ 4. Uanset om Voldgiftsretten kommer til den Opfattelse, at det foreliggende Forhold er i Strid med indgaaede Overenskomster og omfattes af Loven om Den faste Voldgiftsret, træffes Afgørelsen i denne Sag af den i Henhold til nærværende Lov nedsatte Voldgiftsret.

§ 5. Angaaende *Procesmaaden*, Rettens Sæde m. m. skal Bestemmelserne i §§ 6, 8, 9, 11, 12, 13, 14, Stk. 1, 15 og 16, l. Punktum, i Loven om Den faste Voldgiftsret med de fornødne Lempelser være gældende.

§ 6. For saa vidt Voldgiftsrettens Kendelse *ikke efterkommes*, vil dette være at behandle som Brud paa Overenskomstforhold og saaledes kunne indankes for Den faste Voldgiftsret til Paakendelse og eventuel Ikendelse af Bod og Erstatning.

Baggrunden for Lovforslagets Fremsættelse var en mellem Slagterierne og Dansk Slagteriarbejderforbund opstaaet Konflikt, i hvilken Statens Forligsmand havde opgivet at stille Mæglingsforslag, og som havde medført en Arbejdsnedlæggelse, der indeholdt en alvorlig *Trusel mod dansk Landbrugseksport*. Ved Lovforslagets Fremsættelse udtalte Statsministeren, at den stedfundne Arbejdsstandsning greb ind paa et Omraade, »der under de nuværende Forhold er yderst farligt for Landets Økonomi og for Landets fremtidige Stilling som Leverandør til Udlandet«, at det vilde være særdeles betænkeligt, om Konflikten varede ved i længere Tid, og at det derfor maatte anses for ønskeligt, at Lovgivningsmagten greb ind for at hidføre en hurtig og fredelig Afslutning. »Det kan« — tilføjede Statsministeren — »fornuftigvis ikke overlades til tilfældige Grupper i Befolkningen at forstyrre Landets Produktion og Økonomi. Det er nødvendigt, at alle Dele af Befolkningen tilegner sig Tidens Alvor og lærer, at alle maa vise Hensyn til Samfundets Interesser, som ogsaa er deres egne Interesser.«